

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial
Library

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VII.

Ч. 143.

СУБОТА, 28. ЛИСТОПАДА 1925.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, NOVEMBER 28th, 1925.

No. 143.

VOL. VII.

СТ. РАДІЧ ГРОЗИТЬ ІТАЛІЙСЬКОМУ ФАШИСТСЬКОМУ УРЯДОВІ.

Дипломатичні круги в Берліні і Відні впевнені, що зносини між Югославією і Італією є близькі зривання.

БЕРЛІН, 25. листопада. — Делегати з Білгороду доносили, що Степан Радіч, новий югославський міністер освіти і провідник хорватської селянської партії, виступив в Ляйбаху промовою, в якій остерігав Італію перед наслідками дальмаційського кордону і грозив італійському фашистському уряду.

Промова Радіча переконала дипломатичні круги в Берліні і Відні, що зносини між Югославією та Італією є напружені до того ступеня, що є майже певні зривання. В своїй промові Радіч між іншим сказав:

"Якщо авантюризм політики побідить в Італії, вона буде мати не лише нас проти себе, але й Чехословаччину, Польщу, Румунію й Туреччину.

"Якщо розпропагандована Італія думає, що Далмація є італійська і що Італія повинна присунути баче до Ляйбаху і Загребу, то ми кажемо, не

до італійського народу, який ми шануємо, але до фашистського уряду.

"Чи ви знаєте значіння нової Європи? Як лише ви переступите кордони, ви побачите, який це буде мати вплив на Британію, Францію й Росію, які були доброчинцями Італії. Фашизм допче ногами принципи національності, однак стережіть тих, що я назвав. І ще є один, якого я не називаю, а який повалить вас таксамо, як повалив австрійський, угорський, пруський і російський милітаризм.

"Ми робимо різню між італійським народом і "чорними сорочками" (фашистами), які є ганебною плямою на добрій репутції Італії. Це, що діється в Італії, завдає нам біль, однак не обходить нас. Але як фашисти приближаться до наших кордонів або переступлять їх, тоді повстане проти них 100 мільонів людей, від Балтійського до Чорного моря".

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ВИБРАВ ЗАГЛУЛА ПРЕМ'ЄРОМ.

Уряд Зівара Паші, повалений парламентом, заборонив готелям в Каїро дати місце на сесію парламенту.

КАІРО, Єгипет, 25. листопада. — Король Фуад заявив, що не прийме делегації трох головних партій в парламенті. Делегація домагається бачити короля, аби запротестувати проти теперішнього уряду згідно з резолюцією, ухваленою на тайній сесії парламенту в готелі Континенталь минулої суботи.

На тій сесії парламент висловив вотум недовіри урядові Зівара Паші, що стоїть на ус-

гах Великої Британії, та вивіз заглулу Пашу прем'єром Єгипту на місце Зівара.

Військо далі стереже будинок парламенту, щоб не допустити до нової сесії, і повалений парламентом уряд остеріг всі готелі, щоб вони не важилися дати місце на сесію парламенту.

Заглула Паша є тепер багато сильніший, як був колибуть перед тим. Він стоїть на чолі коаліції трох найбільших партій.

ФРАНЦУЗЬКЕ ВІЙСЬКО ПАЛИТЬ СЕЛА ДРУЗІВ В ЛЕБАНОНІ.

БЕИРУТ, Сирія, 26. листопада. — Французи розпочали наступ на своїм північному крилі й прочищують християнський Лебанон від друзів. Французький наступ зазначається падінням сіл друзів і горючі села видно на 30 миль.

БЕИРУТ, Сирія, 25. листопада. — Султан Атраш Паша, провідник повставших друзів, видав заяву відносно поголосок, що левні особи планують переговорювати з новим фран-

цузьким високим комісаром про майбутнє Сирії.

"Ми не прийемо нічого іншого, лише повну незалежність", сказано в заяві, "ані не дозволимо нікому переговорювати за нас, за винятком тих, які є уповноважені вести переговори.

"Всякі тайні переговори є без нашого відома і будуть даремні. Ніщо не відтягне нас від патріотичної боротьби, поки всі бажання Сирії не будуть здійснені".

НІМЦІ ВСТУПЛЯТЬ ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

ЛОНДОН, 24. листопада. — Довіданося з достовірного джерела, що Німеччина зголосилася вступити до Ліги Націй 1. грудня, рівночасно з підписанням льюкарнських договорів.

Таким чином день 1. грудня, одне тижень від сьогодні, стане потрійно історичним, бо того дня:

- 1) Будуть підписані льюкарнські договори.
- 2) Німеччина зголосилася вступити до Ліги Націй.
- 3) Колонія буде евакуована. Спеціальний мітинг ради Ліги Націй для прийняття Німеччини назначено на січень.

Товариші! Відновіть передплату за "Укр. Роб. Вісти".

В Лондоні засуджено на в'язницю 12 комуністичних провідників

ЛОНДОН, 26. листопада. — Тут закінчився вчора процес проти 12 комуністичних провідників, обвинувачених в друкуванні бунтівничої літератури і підбурюванні до бунту. П'ятеро обвинувачених засуджено на один рік в'язниці кожного, а сімох на шість місяців кожного.

По одному рокові дістали ошкар: Алберт Інклін, секретар Комуністичної Партії Великої Британії; Гері Політ, секретар трейд-юнійного лівого крила; В. Рост, секретар Ліги Комуністичної Молоді; Вільям Галагер, член Виконкому партії; Волтер Геннітон, провідник руху безробітних.

На шість місяців в'язниці зістали засуджені: Ернест Кент, лондонський організатор Комуністичної Партії; Дж. П. Кемпбел, редактор комуністичного часопису "Воркерс Віккі"; Т. В. Винтрингем, менеджер того самого часопису; Томас Бел, визначний член Комуністичної Партії; Артур Мекманус, голова Виконкому партії; Джан Т. Морфі, член Виконкому партії; Волтер П. Арнот, директор дослідного департаменту відносин праці Комуністичної Партії.

Суддя заявив, що випустить всіх засуджених на 6 місяців, якщо вони приречуть, що не будуть мати нічого більше до діла з комуністичною організацією, однак всі вони відмовилися від цього.

На сьогодні скликається в будинку парламенту спільне засідання Виконавчих Комітетів Партії Праці і Трейд-юнійного Конгресу для обговорення справи засуду комуністичних провідників.

ТУРЕЦЬКІ ТЕЛЕФОНІСТКИ ПЛАНУЮТЬ ВИЙТИ НА СТРАЙК.

Телефоністки zorganizували свою юнію і зажадали від англійської компанії 50 проц. підвишки платні.

КОНСТАНТИНОПОЛЬ, 24-го листопада. — Хоч турецькі дівчата лише протягом пару минутих років вступили в індустріальний і бізнесовий світ, то проте вони вже навчилися виходити на страйк.

Телефонічні опереторки в Константинополі zorganizували яких три місяці тому назад юнію і зажадали від компанії, яка є британською, 50 процент

підвишки платні. Теперішня пересічна платня дівчат при телефонах вносить 25 лір на місяць, оскільки Головні опереторки дістають менше як \$18 на місяць, а деякі дівчата одержують лише \$11.

Так як компанія відмовилася дати підвишку платні, дівчата сповістили про свій намір вийти на страйк.

МІЖПАРЛЯМЕНТАРНА КОМУНІСТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ В МОСКВІ.

МОСКВА, 20. листопада. — Тут відбувається тепер міжпарляментарна комуністична конференція, в якій беруть участь представники парламентарних комуністичних фракцій різних європейських країн.

Цими представниками є: Кашен, Марті й Губер з Франції; Штекер, Гекерт, Герле й Гелдлін з Німеччини; Саклатвалла з Англії; Жакмонт і Оверстретан з Бельгії; Вельті зі Швейцарії і парламентарні послы з інших країн.

На денному порядку конференції є між іншими такі справи: Льюкарнський договір, справа охоронного мита й торговельних договорів, справа Алязії й Їотарингії та інші справи міжнародного значіння.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКА КОМПАРТІЯ БУДЕ МАТИ 42 ПОСЛІВ.

Підчас недавніх загальних виборів до чехословацького парламенту Комуністична Партія здобула на Підкарпатській Україні 75,000 голосів на загальне число 200,000 відданих голосів.

Вислід голосування на Підкарпатській Україні є такий: комуністи 75,000 голосів, аграрна партія 34,000, німецькі й угорські аграрії 29,000, земельний союз 28,000, чеські соціалісти 15,000, соціал-демократи 18,000.

В цілій Чехословаччині Комуністична Партія здобула 42 посольських мандатів, то є 15

мандатів більше, ніж мала в попередньому парламенті.

В новому парламенті урядова коаліція буде мати 155 послів (втрата 24 місць), а опозиція 115 послів (здобула 24 місць).

УКРАЇНСЬКІ ПОСЛИ В ПОЛЬЩІ УВІЛЬНЕНІ.

ВАРШАВА, 21. листопада. — Апеляційний суд в Люблині увільнив українських послів Васильчука, Чучмая й Козницького, які були засуджені недавно на в'язницю.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ТРЕЙД-ЮНІЙ В АНГЛІ ЗРОСЛО.

ЛОНДОН, 23. листопада. — Протягом минулого року число членів трейд-юній у Великій Британії збільшилося троха більше як на 2 процент. З кінцем 1924 року в трейд-юніях було більше як 5,500,000 членів, в той час як в 1920 році було більше як 8,000,000 членів.

БІП НА КОРДОНІ БОЛГАРІЙ І ЮГОСЛАВІЙ.

ПАРИЖ, 26. листопада. — Делегати з Софії доносили про боротьбу на болгарсько-югославському кордоні, в якій убито двоє Югославів і одного болгарського жовніра.

Делегати каже, що партія з чотирох озброєних людей пробувала перейти на болгарську територію з Югославії. Між ними а болгарським прикордонним постом прийшло до перестрілки, в якій одного болгарського жовніра убито і двоє ранено.

Два неранені напасники повернули на югославську територію.

ЮРІЙ ЧІЧЕРІН ПРИХАВ ДО ПАРИЖА.

ПАРИЖ, 26. листопада. — Юрій Чічерін, радянський міністер закордонних справ, прибув сьогодні до Парижа. Він сказав, що сподіється вихити на полудне Франції за день або два.

РОЗСТРІЛЯНО ЛИТОВСЬКОГО КОМУНІСТА.

КОВНО, Литва, 20. листопада. — Вчора розстріляно литовського комуніста Нахима Юбілера, якого воєнний суд засудив був на кару смерті.

Він був засуджений за принадлежність до Комуністичної Партії та за участь в замаху на життя агента тайної поліції, що повинн службу провокатора серед місцевих робітників.

СТРАЙК ТЕКСТИЛЬНИХ РОБІТНИКІВ В МЕКСИКО.

МЕКСИКО, 21. листопада. — Генеральний страйк текстильних робітників, що розпочався вчора, припинив працю в більшості текстильних фабрик в Мексико.

Страйковий комітет заповідає, що на слідуючий тиждень текстильна індустрія буде цілком спараліжована.

ПОМЕРЛА КОРОЛЕВА-МАТИ АЛЕКСАНДРА.

Дня 20. листопада померла в Англії королева-мати Александра, вдова по королеві Едвардові і мати теперішнього англійського короля Юрія V. Королева Александра походила з Данії і була рідною сестрою бувшої російської цариці, матері царя Миколи II.

ДУБЛІН, Ірландія, 14. листопада. — В кількох помешканнях республіканців поліція перередела ревізію й забрала репробліканську літературу та грізвату кореспонденцію. Більше як сто осіб арештовано.

ДУМЕ Й ЕРІО НЕ ЗМОГЛИ СФОРМУВАТИ НОВОГО КАБІНЕТУ.

Президент Думерг знову звернувся до Арістїда Бріана, щоб він утворив новий французький кабінет.

ПАРИЖ, 25. листопада. — Сенатор Поль Думе повідомив сьогодні президента Думерга, що він не може сформувати кабінету.

Пізніше президент покликав бувшого прем'єра Еріо, президента парламенту й провідника радикальної партії, і просив його, щоб він утворив уряд. Еріо прийняв запитання.

Консервативні послы апелювали до президента Думерга, щоб він не покликав соціаліста для формування кабінету, й обвинуувачували соціалістичну партію, що вона хоче "вста-

вити уряд сили й революційної диктатури".

ПАРИЖ, 26. листопада. — Бувший прем'єр Еріо повідомив сьогодні президента Думерга, що він дефінітивно відмовляється утворити кабінет.

Причиною відмови є це, що соціалісти відмовилися взяти участь в всякому уряді, який він створить.

В виду такого положення президент Думерг знову звернувся до Арістїда Бріана, вже другий раз цього тижня, щоб він сформував уряд.

НЕЗАВИСИМА ПАРТІЯ ПРАЦІ БУДЕ БОЙКОТУВАТИ МУССОЛІНІ.

В Англії одержано відомість з Риму, що Муссоліні не приїде до Лондону підписувати Льюкарнський договір.

ЛОНДОН, 26. листопада. — Якщо італійський прем'єр Муссоліні приїде 1. грудня до Лондону для підписання льюкарнських договорів, то він має запевнене вороже прийняття зі сторони членів і прихильників Незалежної Партії Праці.

Національна рада партії видала остерогу для уряду, в якій каже, що всі люди, які шанують свободу, будуть глибоко ображені всякою офіційною візитом Муссоліні.

Вона закликає також робітників бути приготованими на-

питувати роботоке здавлення робітничого й соціалістичного руху в Італії спільним і рішучим протестом, якщо цього буде потрібно.

ЛОНДОН, 22. листопада. — В англійських урядових кругах одержано відомість з Риму, що італійський прем'єр Муссоліні залишив думку їхати на 1. грудня до Лондону, щоб підписати Льюкарнський договір. Причиною відкидання поїздки є вороже становище англійських організованих робітників супроти Муссоліні.

АЛ. СКШИНСЬКИЙ УТВОРИВ НОВИЙ ПОЛЬСЬКИЙ КАБІНЕТ.

ВАРШАВА, 21. листопада. — Маршалок союму Ратай зрікся місці утворити новий кабінет і президент Войцеховські поручив цю місію знову Александру Скшинському, міністрові закордонних справ. Скшинський прийняв поручення й утворив кабінет, який президент затвердив.

До нового кабінету не увійшли польські радикали з партії Визволене, але зате увійшли соціалісти.

В новому уряді Скшинський є прем'єром і міністром закордонних справ; шехполк Станіслав Грабські остає даліше міністром освіти; пепеесовещ Морачевські є міністром публічних робіт, а другий пепеесовещ Земейнські — міністром праці. Міністерства війни й рільництва єще необсажені.

ВИКРИТО НОВУ ЗМОВУ НА ЖИТТЯ РУМУНСЬКОГО КОРОЛЯ.

БУКАРЕШТ, 23. листопада. — Румунська тайна поліція викрила ще один заговор на життя румунського-короля й королевої.

Рівночасно повідомляють, що з генерального штабу румунської армії пропали мобілізаційні плани армії в Бесарабії.

Замах на життя королівської пари мав бути переведений в Галаці минулого тижня. Один з заговорників, Пужаков, кинув бомбу, коли поліція хотіла його арештувати. Бомба убила одного поліцає і одного ранила. Пужаков втік, але опісля його зловлено над румунсько-радянським кордоном.

В зв'язку з викриттям заговору переведено масові арештування.

ВСІ МАСОНСЬКІ ЛЬОЖИ В ІТАЛІЇ РОЗВ'ЯЗАНІ.

РИМ, 25. листопада. — Провідник італійських масонів Домінік Торіджіні видав прокламацію, в якій проголошує, що в наслідок ухвалення сенатом закону проти тайних товариств, всі масонські відділи в Італії переставють від нині існувати.

ПІДЧАС ПОВІНІ В АТЕНАХ ЗГІНУЛО 100 ОСІБ.

ЛОНДОН, 25. листопада. — Делегати з Атен доносили, що в наслідок довгого й уявного дощу грецьку столицю навістала велика повінь, підчас якої втратило життя більше як 100 осіб.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-ві вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПОЛІТИЧНЕ БЕЗГОЛОВ'Я У ФРАНЦІЇ.

Від закінчення світової війни аж до нинішнього дня капіталістичні держави центральної і західної Європи не можуть устаткуватися. Конфронтують, радяться, ссваряться, поза плечима (в колоніях) воюють і фінансово банкрутують.

Зараз по війні банкрутували побіджені Австрія і Німеччина, а тепер прийшла черга на найбільшій мілітаристичній державі в Європі — Франції. За недовгий проміжок часу Франція змінила кілька своїх урядів, але своєї валюти не направила. Ще за урядування мілітариста Пуанкаре, ще тоді, коли французькі війська окупували німецьку промислову провінцію Рур — французький франк почав котижитися в долину. На цьому падінню французького франка виходив до влади представник так званого лівого радикального блоку Ерію. Ерію сказав, що Франція фінансово неупіває тому, що поносить великі видатки на окупаційну армію в Німеччині і що окупація через так званий пасивний опір Німеччини, крім величезних видатків, не приносить Франції нічого.

З тріском і шумом прийшов до влади Ерію, соціаліст-радикал. Відтиснувши він французьку армію з Рuru, наговорив купу крикливих фраз про міжнародний мир і про внутрішні фінансові реформи у Франції, але франк не звертав на це ніякої уваги і спокійно котився в долину і, кінець кінців, потягнув за собою і прем'єра Ерію та ціле його міністерство.

Ерію поминався за Пенлеве. Пенлеве став прем'єром на місце Ерію, а Ерію став головою парламенту на місце Пенлеве. Помінялися ролями, тільки не змінили хиткого становища франка. Франк, з коротко тривалими відпочинками, скакав по щаблях в долину. Побачив Пенлеве, що непереливки, покликав на міністра фінансів "фінансового генія" Каюо, що був засуджений французькими мілітаристами на вигнання за зраду держави на користь Німеччини.

Як вже не старався Каюо стабілізувати франк, їздив до Лондону, до Нью Йорку, переговорював з світовими "фінансовими геніями" з Вод стріту, вкладав плани і такі мусів уступити, захищавши свого "генія" в кишеню. Від часу уступлення Каюо, а власне від часу невдачі його фінансових планів, франк зробив кілька драстичних скоків в долину і потяг урядом Пенлеве. Уряд Пенлеве аргентував. Президент Думерг поручив Бріанові, випробованому на прем'єрстві (Бріан був вже сім раз прем'єром Франції), сформувати новий кабінет. Але після перших спроб Бріан потерпів невдачу. Тоді президент покликав сенатора Поля Думера — але й той пішов з нічим. Тоді президент знову звернувся до голови парламенту Ерію, який згодився це раз поспробувати.

Згодився, але кабінету не сформував, бо соціалісти відмовили його поперти. Президент знову звернувся до спеца від прем'єрства Аристіда Бріана. Чи сформує той — не відомо.

Що ж за причина цих фінансових клопотів Франції? Причина — міжнародні і внутрішні воєнні довги Франції. Світова лихварка, капіталістична Франція, так залізла за час чотирьох років війни в довги, що тепер вони схватили її за горло й душать. Душаць-це капіталісти Франції, які на тій війні нажили колосальні мільони, але ціле трудове населення, дрібних і середніх промисловців, державну касу. Франція під час війни зичила гроші в американських капіталістів для себе, ручилася за царську Росію, а коли цар полетів з трону, тоді за Францію ручилася перед американськими капіталістами Англія. Таким чином тепер Франція винна за себе, за царський уряд, винна американським капіталістам і англійським і своїм власним.

По війні Франції прийшлося фінансувати різні воєнні інтереси в Радянських Республіках, як Колчака, Денікіна, Врангеля, Пілсудського, посилали в Чорне море свою флоту, висаджували в Одесі цілий свій десант, прийшлося озброювати, одягати й годувати білогвардійські армії і все це без цента аворту навад. Всіх всіх тих невдач, коли наперекір всім заходам французьких мілітаристів радянська влада все зміцнювалася, прийшлося Франції будувати довкола Радянських Республік так звану "політику колотного доту". Франція почала зміцнювати своїми позичками Польщу, Румунію та творити з рідних малих капіталістичних держав, що довкола облягають Радянський Союз — Малу Антанту.

А все це коштувало гроші. Щоб узадовільнити якусь державу від себе політично, треба було її полонити економічно. І Франція вкладала великі капітали в різні підприємства Польщі, Чехословаччини, Румунії, Угорщини, Югославії, і сама, як держава, тими підприємствами не заряджувала, але віддавала їх на експлуатацію своїм капіталістам, полишаючи за собою політичну зверхність.

Так Франція величезним коштом озброювала малі капіталістичні держави Європи проти Радянських Республік. З другого боку, вона хотіла стати диктаторкою на європейському континенті і не допустити туди впливу англійського капіталу. І тоді як наверх між Францією і Англією були приятельські відносини, в нутрі між ними велася боротьба за впливи, за руководство політикою в Європі. Англія все старалася перешкодити економічному і фінансовому зміцненню Франції і як тільки Франція збиралася зробити якийсь рішучий крок, Англія ставала її на шляху і казала: "плати гроші".

Американські капіталісти спокійно дивилися на цю боротьбу і чекали відповідної хвилі. На всіх англо-французьких конференціях, як їх іх загально називають, на конференціях Ліги Націй, американські капіталісти мали свого спостерігача. Коли прийшла відповідна хвиля, вони пропонували англо-французьким дипломатам план Доса. Цим планом американські і англійські капіталісти загнуждали апетити французьких капіталістів.

Від того часу економічне переневство над Європою переходить до рук американських капіталістів, а з приходом до влади консервативів в Англії, політичне керівництво переходить до рук Чемберлейна.

Одночасно з цим, ненажерливі французькі мілітаристи по-

чинають війну з Ріфами, а відтак до цього прилучається ще повстання населення Сирії проти Франції. Отже з одного боку після плану Доса приплив франків до французької державної каси зменшився, а з другого боку відплив збільшився. Уряд Пенлеве звернувся до Моргана за позичкою, але Морган поставив такі умови, що горда Франція почула себе ображеною і не прийняла.

Це й привело Францію до політичного безголов'я. Соціалісти, які в парламенті творять найбільшу групу, домагаються оподаткування капіталу. Буржуазна частина парламенту і сенат цьому завзято протипляться. Тому ніякий уряд при теперішньому стані обох французьких палат не може числитися на стаке поперти.

В буржуазних кругах Франції говорять вже про фашистську диктатуру, як єдинокій рятуюк проти лівих елементів. Комуністи організували довкола себе велику частину французького пролетаріату і домагаються заперестання війни в Марокко й Сирії. Частина соціалістів пішла за комуністами, частина хитається, а пране крило соціалістів під проводом Реноделя підтримують політику всякого коаліційного соціалістично-буржуазного уряду. Але останніми часами навіть ренодельці жакадали прямого оподаткування капіталу і половину міністерських портфельів в кабінеті Пенлеве, чи Бріана.

Тепер нема ні кабінету Пенлеве, ні Бріана. Ерію відмовився сформувати кабінет, тоб-то просто потерпів поразку. Президент кличе Бріана. І поки це все діється, французький франк впає вже понижче чотирьох центів. І буде далі падати, а з ним і всякі коаліційні соціалістично-буржуазні уряди. Бо тепер, як самі капіталісти кажуть, наступила ера диктатури: або отверткої диктатури капіталу в формі фашизму, або диктатури трудящих мас. Соціалісти Франції мають тепер найкращу нагоду встановити диктатуру праючих, а зичившись, замість з буржуазією, з комуністами. Але вони на це не спосібні. Вони будуть хитатися, ліцетирити, загравати з буржуазією доти, аж та видигне свого Муссоліні, а відтак він буде розстрілювати тайно і явно тих самих соціалістів так само, як тепер робить Муссоліні в Італії.

Робітнич.

Я ВЖЕ НЕ ДИВУЮСЬ.

Коли перечитала я в 14. числі "Укр. Голосу" з 41. жовтня 1925 статтю Д. Д. Лещинина п. н. "Мельничука та Шеремета", перелопував несесніми брехнями про цих двох борців, — то я здивувалася. Здивувалася і написала листа до "Укр. Роб. Вестей", в якому, в імені правди, опрокинула всі ці брехні.

Здивував мене пізніший напад "Укр. Голосу" на т. М. Ірчану за це, що він в чесний спосіб, на основі історичних фактів, став в обороні могого брата Степана і Петра Шеремети. З таким крайню некультурним способом писання я вперше в життю зустрінулася в "Укр. Голосі" ч. 45, з 11. листопада 1925, в статті "Хуліганство".

Дивувалась я, що пан Д. Д. Лещинин і "Укр. Голос" по-сміли без найменших основ твердити, що мій брат і Петро Шеремета не йшли на повстання, тільки на покінчення студій до Чехословаччини, що оба вони були жовтооблактинниками а не комуністами, що оба сповідались і причащались і що мій брат не співав перед розстрілом "Інтернаціоналу".

Дивувалась я і з того, що "Укр. Голос" не зважав на безсумнівні докази т. Ірчани, який фактами збив всі ці брехні. Але прийшов час, що я перестала дивуватися. Перестала тому, що переконана, що ті люде не тільки брешуть, не тільки не люблять правди, але й не призначаються до своєї брехні навіть тоді, коли вона доказана їм. В 46. числі "Укр. Голосу" з 18. листопада 1925. читаю про мій виступ на Концерті Степана і Шеремети, що був влаштований у Вінніпегу, таке:

...спривадована болшевиками на концерт дівчина, яку представлено як сестру Мельничука, заявила перед публікою, що така все правда, як Ірчан описав..."

Коли хтось лише аж в такий безсоромний спосіб, тоді дивуватися всім попереднім брехням нема вже чого. Що я є така рідною сестрою розстріляного Степана Мельничука, не тільки "дивно", яку представлено як сестру Мельничука", може потвердити ряд людей так в Канаді, як і в Злучених Державах, що походять з цього-ж села, що й я. Окрім якої кожної хвилі готова подати адресу могого батька в Галичині і хто сумнівається в цьому, що я рідна сестра Степана, може написати до могого батька і спитати, коли він їхав в Канаду і чи знаходився тепер в Канаді та з якої місцевості пішов до дому і чи є його дочкою. Адреса могого батька, після смерті Степана, була надрукована майже у всіх українських газетах так

Галичини, як і американської землі, побіч передсмертного листа Степана. Коли "Укр. Голос" не вірить, що я є рідною сестрою Степана, то я готова радо послужити йому адресою могого і Степана рідного батька і хай провірить. Однак "Укр. Голос" дуже добре знає, що я є дійсно рідною сестрою розстріляного Мельничука, але в своїй безсоромній брехні зайшов так далеко, що брехням його нема вже кінця.

До Вінніпегу ніхто не спривадував мене на Концерт-Святого, а випадково, в своєї особистих справах, приїхала я туди і хоч як тяжко й болісно було мені в той вечір, я здержуючи себе виступила перед тисячою робітничою публікою, аби ще раз устно опрокинути несесні брехні Д. Д. Лещинина і "Укр. Голосу" та змити тяжку зневагу з могого брата Степана і Петра Шеремети.

Ми, найбільші рідні Степана, вдруге переживаємо тяжкі терпіння. Перші були тоді, коли Степана за правду — убили польські пани. Другі тепер, коли його чисту постать забурдили несесні люди. І хоч як болісно це для мене, я вже не ресталі дивуватися цьому низькому і нечуваному способу зневаги борців українського праючого народу, що загинули мученичою смертю в самому розвітті життя.

"Укр. Голос" каже, що я не була в Чорткові. Що підчас розстрілу я не була там, це правда, але я висилала на суд адвоката дра Пордеса, який говорив з Степаном і був дійсним очевидцем його смерті. І адвокат без сумніву докладніше знає все про обвинуваченого на суді, як сам суддя, або як якийсь в'язень в замкненій келії, який ніби-то мав бути тоді пан Д. Д. Лещинин. І др. Пордес, по повертці з Чорткова, докладно розказав нам все про нашого Степана і його оповідання не мало ані одного тако-го твердження, як тепер твердження пана Лещинина і "Укр. Голосу", а навпаки, цілком протинив. Драма М. Ірчана "Дванадцять" в нічому не розходиться з твердженнями адвоката Степана — дра Пордеса. Зараз після смерті Степана, я і інші наші рідні, поїхали до Чорткова, щоб бодай при-брати могилку і там зустрічатися з очевидцями розстрілу, якого, як ви знаєте, не твердили того, що тепер пан Лещинин і "Укр. Голос". Кому, як кому, а нам, найбільшим Степана, багато краще відомо життя і боротьба Степана і були-б ми несесніми, як би тепер, після його мученичої смерті, говорили про него неправду та цим самим зневажали його. На це можуть дозволити собі хіба такі, як Лещинин і Укр. Голос", а не рідні Степана.

Характерним фактом є й це, що після смерті Степана до нашої рідні вдавсь відомий в Галичині з своїх драм п. Д. Николішин (гімназійний учитель в Коломиї) і просив, щоб йому дати матеріяли про Степана і "дванадцятку", бо він хоче написати драму. Ми переказали йому все те, що довідались від адвоката дра Пордеса і дали йому всі листи Степана до рідних ще з України та передсмертний лист з Чорткова. По перчитанню тих листів, п. Д. Николішин, по переконанню українських націоналістів, звернув нам листи назад з тим, що драми він не напише. По

ідеї Степан і ціла "дванадцятка" були йому чужі, а брехати про них він, як чесний чоловік, не хотів. За це, коли перчитав опісля драму М. Ірчана "Дванадцять", не заперечив в ній ані слова, бо був добре познайомлений з історією "дванадцятки".

Після всіх випадів пана Д. Д. Лещинина і "Укр. Голосу" в Канаді, я все таки вірю, що всі чесні й розумні люде з огидою відвернуться від тих, що страляти вже всі границі людяности. І правда таки перемагає!

Мельничук Анна.
Ді Пес. Ман. 24. XI. 1925.

ЛИСТ ІЗ КРАЇНИ, ДЕ ПРАВИТЬ СІГУРАНЦА.

(Від нашого букувинського кореспондента.)

Земельний закон, що ним боярська олігархія обдарувала Буківину та інші краї сучасної Румунії, дається в знаку Українці гірше ніж Буківинцям іншої національності. На південного Буківинця окупант дивиться, як на сталого мешанця, що своєю мовою рідний румунський державі, хоч соціальним інстинктом і ворожий їй. Німців не є так багато, тай німецькі колонії в Буківині не загрожують румунському пануванню. Малдрів всього пару сел. Поляки майже всі помістх. Зате українські селяне заховали в своїй душі ненависть до найзника. Не вірять в їх лояльність румунській жандарм. Буківинець, що говорить українською мовою, скорше і частіше поглядає на північ. Після його переконання Буківинця не туди мусить належати, де вона надежить тепер.

Цей настрій українських олігархів на Радянську Україну сідурацца добре знає. Тим то румунське правительство допускається всяких заходів, щоб оселити на півночі, тоб-то в найбільшій і найчистішій національно українській території Буківини румунських колоністів. Земельна реформа, як відомо, переводиться в Буківині так, мов курам на сміх. В Буківині кілька сіл одержали землю, з якою вони не знають, що робити, бо не придатна до нічого, а поліпшити її без гроша не можна, а гроша нема, бо кредит загинув в Буківині. На північ зовсім земельна реформа спить тихим сном: цілі тисячі селян, що подавали заяву, живуть обійниками. Тут здобути в аренду землю не все легко, бо й тут румунські закони потребують смаровила, а смаровила у селян тепер бракує. В Сучаві величезний процес, де низка урядовців сіла на лаву підсудних власне за те, що брали хабарі, а селяне за те, що давали хабарі. А як-же не були, коли це такий закон в Румунії, що без хабаря нічого не вдієш.

Так, нічого не вдієш. В Неролоквіях, в Мамаєвях в Оршліні і всюди в тих околицях спривадують колоністів злі зовсім за безцінок і поїхали шукати кращої долі в Бразилію. Плянтатори платять добрі гроші агентам корабельних бур, щоб достарчили їм даровну робочу силу. В найгірші місцевості, де шаліють тропічні хвороби, на певну загибіль незнаючи мови, без провідників, на певну руйну поїхали кілька соток селян. На протязі кількох тижнів з вижницького повіту, з села Баргомет, Лукавещ, Мігова, виїхало кілька сот душ українських селян. Правительство пішло їм на зустріч і видало їм паспорт, але з умовою, що вони зрештешаються румунського горожанства, і ніколи не повернуть до своєї зелені Буківини. Так сотки людей в найкоротший час пролетаризуються, обертаяться в мандрівних зарбників, що не мають ні захисту, ні оборони в чужій державі, що на завжди позбулись права поборити свої гори, свої долини, що кидають свій край з прокляттями на устах. Вони з прокляттям будуть згадувати "Велику Румунію", що стала моголою їх родичів, братів і сестер.

А з "Великої Румунії", з регадиту насуваються сотки і тисячі

первісних лісів. Там вони скорше знайдуть собі спокій, працюючи на плянтаціях поруч з чорними за безцінок.

В Румунії є розпорядження, що забороняє Румунам емігрувати за кордон. Румунський селянин не може дістати собі паспорту на виїзд. Але кожний не-Румун має право в кожну хвилину залишити кордони цієї "батьківщини", де вонуться пси паскарського капіталу, де сморід став природним повітрям. Румунія помагає йому забиратися геть з Румунії, але при одній умові: він мусить зрештешаються румунського горожанства.

Отаким то чином до Добруджі цілі села Болгар вигнано з свого краю геть на чужину. Замість них, туди приїзять колоністи з Румунії: бо-ж в старім регаді дідичі хочуть таки зберегти свої маєтки, а зайве населення спривадити на олігархії, звідки не-Румунів викидається за кордон.

Таке саме діється в Бесарабії, таке саме діється і в Буківині. Еміграційне бюро Стурдза вироблювало фальшиві паспортні і провадило агітацію серед українського селянства за еміграцію в Америку. Але тому, що це бюро обдурювало селян і на ділі посилало їх лише до першого порта, відбирало гроші і потім вускало їх на всі чотири сторони без шифарту, то цей скандал зрештешаються з великим зусиллям припинили і самого Стурдзу посадили в тюрму. Але не все так скінчилося. Тепер ведеться нова акція. По цій Буківині нишпорять агенти пароплавних компаній, що агітують серед українського населення, щоб емігрувати в Бразилію. Для цього діла румунське правительство дає допомогу: вищес, де низка урядовців сіла на лаву підсудних власне за те, що брали хабарі, а селяне за те, що давали хабарі. А як-же не були, коли це такий закон в Румунії, що без хабаря нічого не вдієш.

Отаким чином цілі села спорожили. Цілі родини спорожили свої хати і свої кланці землі зовсім за безцінок і поїхали шукати кращої долі в Бразилію. Плянтатори платять добрі гроші агентам корабельних бур, щоб достарчили їм даровну робочу силу. В найгірші місцевості, де шаліють тропічні хвороби, на певну загибіль незнаючи мови, без провідників, на певну руйну поїхали кілька соток селян. На протязі кількох тижнів з вижницького повіту, з села Баргомет, Лукавещ, Мігова, виїхало кілька сот душ українських селян. Правительство пішло їм на зустріч і видало їм паспорт, але з умовою, що вони зрештешаються румунського горожанства, і ніколи не повернуть до своєї зелені Буківини. Так сотки людей в найкоротший час пролетаризуються, обертаяться в мандрівних зарбників, що не мають ні захисту, ні оборони в чужій державі, що на завжди позбулись права поборити свої гори, свої долини, що кидають свій край з прокляттями на устах. Вони з прокляттям будуть згадувати "Велику Румунію", що стала моголою їх родичів, братів і сестер.

А з "Великої Румунії", з регадиту насуваються сотки і тисячі

колоністів, що за допомогою держави осідають на грунті українських селян. А з Румунії не хотів. За це, коли перчитав опісля драму М. Ірчана "Дванадцять", не заперечив в ній ані слова, бо був добре познайомлений з історією "дванадцятки".

Чим можна порадити цьому людові? Якими засобами, якими методами? В краю майже немає ні одного українського часописку. В краю виходить час від часу цараністичне "Хліборобське Слово", що його видає бушший есдек Кракалія, а де воно не бачить злочину, що діється на очах усіх. Виходить народовська "Земля", замість "Зорі", але й ця газета обходиться мовчанкою всі бої селянства і крім пустопроржних статей нічого не друкує про життя селянства, про його кривди і не попереджує селян від нечуваного ошуку. Чи-ж можуть листи до своїх знайомих закордонних Буківинців, що знають про лиху долю емігранта в Бразилі, чи почувуть їх заклики не їхати на певну загибіль? Чи тільки одна робітничо-селянська революція, тільки перемога повставших мас може покласти край злочинам цього царства сігуранці?

Гр. Грисорочич.
Чернівці, 25. X. 1925.

"МУЧЕНИКИ ЗА НАРОД".

Українським робітникам і фермерам в Канаді відомо, як то цього літа прилетіли були з Львова до Канади два "народні діячі" з під звання "Т-ва св. Рафаїла допомоги емігрантам" — др. Володимир Бачинський і о. Жан.

Приїхали вони до Канади хто зна за чий гроші (за польські чи корабельні компанії), обіднали цілу Канаду від Галифаксу до Венкувер, наговорили купу дурниць про те, що будуть доставляти фермерам таємні робітничі, поклики, що називається, на цілу губу і шезли з канадійського овиду. Приїхали неспрошені, а відіхали недякуючи.

Однак, вірні свої рутенсько-дипломатичній звичці, вони лишили за собою сліди в Вінніпегу. Дехто може подумати, що приїхавши до Вінніпегу, де їх привітали пани з гр-каатолицького т-ва ім. св. Рафаїла, вони замешкали в членів того товариства, або в крайному разі в котрогось з єгомосців. Нічого подібного. Вони замешкали в найбільшому і найдорожчому в Вінніпегу "Форт Гері" готелі, до котрого заїздає англійський наслідник престоло, коли відвідає Канаду.

Як вони там жили — це вже тайна. Але нема нічого тайного, що не стало-б явним. І так ми доведемося аж зі львівської газети "Світло" про те, як ті панове жили в Форт Гері готелі. Ось що пише про одного з тих панків американський кореспондент "Світла".

"З перших жерел довідуюсь, що один з "післанців народу" для торгової народом, перебуваючи в періодичному готелі міста Вінніпегу "Форт Гері", де звичайно замешкують великі капіталісти, одного вечера прийшов паний, роздягнувшись і захотів викупатися, щоб хміля пройшов. Напущив в ванну воду, і сам сів на крило і з пана — заснув. А вода йшла і йшла, аж наповнила ванну, заповнивши кімнату і через двері віддалася на коритар, а з коритаря на сходи і з четвертого поверха на третій, потім на другий, на перший, на партер... І аж тоді побачила служба, бо була це пізна ніч. Спинили воду, розбудили "гордість" України і ранком "гордість" заплатила значну грошеву кару та на догання адміністрації готелю була примушена зараз-же вибратися".

Такі то "оборонці народу", дають грошей на "народні цілі", а самі розділяють по цілому світі, пичають по першоклясних готелях і дурять людем голови.

Та ім не дивно. Дивно з тих людей, що вірять ще цим пройдисмітам і піддаються на їх вудочку.

А з "Великої Румунії", з регадиту насуваються сотки і тисячі

КОНФЕРЕНЦІЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ. ПЛЯНОВА ГОСПОДАРКА РАД. СОЮЗУ.

Можна напевно сказати, що національна конференція комуністичної партії, що тільки що закінчилася, є найважливішою подією в історії партії. Ніколи ще французька комуністична партія не перебувала перед лицем такого серйозного політичного становища, у зв'язку з двома важливими політичними проблемами сьогоднішнього дня: війною в Сирії й Марокко та фінансовим станом.

З'їзд компартії в Кліші, що відбувся у січні 1925 року, поставив завданням партії — наближення до мас, з метою знищення демократично-націоналістичних ілюзій, що глибоко вкорінилися серед пролетаріату та дрібного селянства в епоху приходу до влади лівого блоку. Вже в жовтні з'їзду в Кліші ілюзії ці почали танути, тому що лівий блок не здійснив жадної з тих обіцянок, що він дав на виборів 11. травня 1925 року. Шістьмісячне перебування при владі кабінету Еріо досить яскраво показало його повну нездатність пошити фінансову проблему, зменшити дорожнечу і розв'язати проблему миру. Все це наочно на фактах треба було показати безсоромно обуреному пролетаріату та селянству.

Від часу з'їзду в Кліші поразка лівого блоку виявилася ще яскравіше. Передбачення з'їзду цілком справдились. Банкіри скинули кабінет Еріо і в квітні місяці ми були свідками утворення нового кабінету Пенлеве, Бріана та Каю. Соціалісти та радикали одностайно голосували цьому кабінетові довіря.

Негайно після приходу до влади нового кабінету, почалась війна з Ріфами, які вже кілька місяців провадили боротьбу проти іспанського імперіалізму за свою незалежність. Вся демагогія Еріо та його знаменита політика миру були лише порожнім гаміром. Бо чи-ж не він в момент приходу до влади оголосив "мир всьому світові" і в той же час спільно з Люте готував розбійницький похід проти Ріфів? Пенлеве одверто заявив, що оголошуючи війну, в Марокко він лише здійснює план свого попередника — Еріо, а там наспіла війна з Сирією, задалегідь підготовлена ставленком лівого блоку — генералом Серейлом.

У зв'язку з цим колітовим крахом фінансової політики миру, що за неї голосувала більшість пролетаріату та французького дрібного селянства, завдання французької комуністичної партії стало ясним. Треба було показати виборцям лівого блоку, як їх було ганебно обдурено. Це й зробила комуністична партія, розгорнувши по всій країні агітаційну кампанію серед

робітників та селян, влаштувавши з'їзди, мітинги та загальні страйки. Все це було пушечним вогнем для того, щоб втягнути робітників в боротьбу проти війни. Результатом цієї агітації був вихід значної кількості робітників з партії лівого блоку і, зокрема, з партії соціалістів. Нинішня партійна конференція ухвалила цю тактику і постановила збільшити агітацію. Відірвати робітників маси та селянство від блоку лівого блоку — це невідкладне завдання французької комуністичної партії.

В міру того, як Франція загрозувала свій імперіалістичний курс, зростає й фінансове ускладнення. Війни в Марокко та Сирії коштують приблизно 3 мільярди і ляжуть ще більшим тягарем на бюджет 1926 року, що вираховується в 36 мільярдів. А тому, що цей бюджет вже й так зводиться з дефіцитом в 4 мільярди, то очевидно, доведеться збільшити оподаткування на 7 мільярдів, не рахуючи щорічних виплат по зовнішніх позиках. В найближчі місяці, таким чином, значно збільшиться податковий тягар, що ляже на плечі пролетаріату та селянства в формі прямих та посередніх податків.

Партійна конференція постановила, у зв'язку з цим, продовжувати широку кампанію проти тих податків, що їх заводять уряд і їй не трудно буде довести, що демагогічна балаканина лівого блоку і всі проекти про якусь оподаткування капіталу, в кінці кінців, не перешкоджають блокувати стару фінансову політику Пуанкаре і витиснути всі соки з народу, даючи капіталістам цілковиту змогу до надмірного збагачення.

Ці два питання — війна і фінансове становище, є центральними моментами всієї французької політики. Конференція повинна була виразно намітити свою політику в цих двох найважливіших питаннях. Конференція, піднявши війну в Марокко та Сирії, це раз висуваючи гасло негайного миру з Ріфами та Сирією, закликала до братання на фронтах та до бойкоту виробництва зброї та військового транспорту.

Так само виразно провела партія свою політику і в питанні про нове оподаткування. Партія заявила: "Геть з новим податком від трудящих мас! Бюджетовий дефіцит мусить бути покритий оподаткуванням на майбутнє".

В Англії найбільше людей вимирає в грудні, у Франції в січні, в Німеччині в березні, в Голландії в осені, в Чехословаччині, Югославії, й Австрії на весні.

Господарський рік в Союзі Радянських Республік починається як у інших державах 1. січня кожного року, тільки відповідно до потреб 1. жовтня і триває до 30. вересня наступного року. Також укладання бюджету є інше, як у інших державах. Обчислення обіймають у Радянському Союзі не лиш звичайні державні видатки, але також усе господарство. Господарство Радянського Союзу не є обчислене на зиски поодиноких капіталістів, як у капіталістичних державах, ним керує там держава, відповідно до потреб широкого масу. Тому в бюджеті обчислено з гори на бюджетний рік 1925-26 ціле господарське життя і вироблено на 48 проц. його докладний план. Це було обчислено тільки в Радянському Союзі і показує, що нова економічна політика (Н.Е.П.) є перекладом від воєнного комунізму не назад до капіталізму тільки до соціалізму.

Підсумки очевидного розвитку господарства радянських країн за останні чотири роки після проведення нової економічної політики — підведено в так званих "контрольних числах" народного господарства, складених Державною Плянковою Комісією Рад. Союзу.

Сільське господарство.

Вся продукція сільського господарства, що торік оцінювалася на 1,950 мільйонів карб., на передвоєнні ціни, цього року доходить до 11,435 мільйонів карбованців і становить 89 проц. передвоєнної (1914 року — 12,826 міль. карб.). З цієї суми хліборобство дає 10,236 міль. карб. (87 проц.), а лісове господарство, риболовство й охота — 1,200 міль. карбованців (115 проц. передвоєнної).

Порівнюючи невеликий відсоток продукції хліборобства порівнюється тим, що 1913 р. був надзвичайно гарний врожай. А загальний гуртовий збір основних зернових культур цього року доходить до 4,700 міль пудів, що рівняється середньому зборю за останні 5 років перед війною.

Картонні цього року вродило більше, ніж перед війною, на 27 проц. Так само перевищує передвоєнний рівень збір технічних культур (льону, коноплі то-що).

Збільшення (до 96 проц.) збору паші та зерно-фуражу дає селянам змогу більше держати худоби. Через це саме трохи зменшується продукція м'яса й сирих шкір, але це зменшення цілком покривається

збільшенням збору яєць і молочарських продуктів.

Отже однаково великий зріст ми бачимо в усіх галузях сільського господарства, причому скрізь не тільки поширюється засівна площа, а поліпшується обробка землі й заводяться нові інтенсивні культури.

Сільське господарство зміцнює, росте й розвивається далі.

Промисловість.

Найбільше в С.Р.С.Р. була зруйнована велика промисловість (металургія, кам'яновугільна, машинобудівельна, то-що). За те й найбільше вона має розвинути цього року. Продукція великого промислу має збільшитися на 48 проц. і до 5,280 міль. карб., що становить 5,620 міль. карб. 1913 року.

В багатьох галузях промисловість доходить до передвоєнного рівня, подекуди перевищує його, а електрична промисловість майже в 3 рази.

Дрібна промисловість країни зберіглася підчас руїни і скорше відновлювалася. Через це вона цього року збільшує свою продукцію на 8 проц., а разом з кустарно-ремісничою — дає продукції на 1,370 міль. карб. проти 1,390 міль. карб. 1913 року.

Продукція всієї промисловості становить 6,700 міль. карб., або 95 проц. продукції передвоєнного часу. А загальна сума всього виробництва країни і промисловості сільського господарства доходить до 18,100 міль. карб., що порівнюється з 19,000 міль. карб. 1913 року дає 90 проц.

Нові будівництва.

Найкращим показником зросту народного господарства є вложення нових капіталів і в промисловість і в сільське господарство. Що до цього, намічено витрати на відновлення промисловості — 646 міль. карб., на будівлення нових підприємств — 234 міль. карб., на транспорт — 236 міль. карб. і на житлове та інше будівництво — 365 міль. карб.

На сільське господарство держава відпускає 301 міль. карб. і зверх того саме селянство зможеть витратити на поліпшення свого господарства не менше 550 міль. карб.

Ці числа говорять самі за себе.

Шляхи розвитку народного господарства.

Завдання досягнути передвоєнного рівня, що весь час було метою радянської будівничої роботи, наступного господарського року безсумнісно буде здійснене.

Але промисловість дає майже доведеною кількість виробів при зменшеному числі підприємств і робітників на них. А це

доводить, що С.Р.С.Р. вже міняє передвоєнний рівень народного господарства. На далі стає завдання не відбудови його в колишніх розмірах, а глибокої, корінної перебудови, й нового будівництва при новій техніці з новою удосконаленою організацією виробництва.

Тут до якогось часу метою й зразком буде постановка заводської промисловості, але тільки до якогось часу.

Державна й кооперативна промисловість виробляє продукції на 9,186 міль. карб. з загального числа 11,525 міль. карбованців, тобто — 80 проц. У часті приватного капіталу у виробництві зовсім незначна.

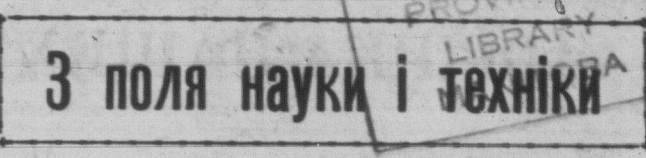
Так само й у торгівлі — у часті державного й кооперативного капіталу за два роки зростає з 50 проц. на 76 проц. всіх торгових оборотів і настільки ж зменшилася участь приватного капіталу.

Не тільки поширення промисловості й збільшення виробництва, а й технічна перебудова його, разом із піднесенням культурності сільського господарства, і поруч з цим поступове удержавлення і зростання громадських капіталів кончеї умови нового розвитку.

Загальний перегляд виказує, отже, що господарка Радянського Союзу в майбутньому році наблизиться сильно до передвоєнної висоти, що деякі ділянки господарства вже тепер переросли передвоєнну висоту. Та найважливіше те, що промисловість очікується розвиватися в напрямку до соціалізму, до чимраз вишого ступеня успішності та до чимраз вищих форм господарської організації.

ЗАПЕКОСНІ ЧЕРВОНОЮ БІЛЬШІСТЮ.

Берлінська буржуазна преса приписує поразкою буржуазного блоку, що до цього часу існував в берлінському муніципалітеті, висловлює жаль з приводу утворення "червоної більшови". "Форвертс" також не вникає особливого задоволення з приводу наслідків виборів і констатує, що "відносна сила німецької комуністичної партії, яку велику роботу виконала в Берліні, щоб у міському самоврядуванні утворити надійну республікансько-соціалістичну більшість". Орган соціал-демократії ставиться також надзвичайно скептично до прагнень більшови в берлінському муніципалітеті, хоча, з огляду на наслідки виборів, більше не заважається звичайним глумлінням відкидати ідею про спільну роботу з комуністами. "Само собою розуміється, — говорить газета — що соціал-демократи дуже заінтересовані в темі, щоб прияти до практичної роботи також і комуністів. Надто великий інтерес всієї німецької робітничої класи



КАТЕРИНОСЛАВСЬКИЙ КРАЄВИЙ МУЗЕЙ.

1. серпня ц. р. минуло 20 років з того часу, як у Катеринославі почав існувати Катеринославський краєвий музей. За цей час він значно розрісся, придбав багато експонатів і з малого сховища приватних колекцій, подарованих на початку кількома аматорами музейної справи, виріс у значну культурну величину. Його експонати надзвичайно яскраво відбивають історію багатоглибини Катеринославщини. Досить проглянути їх, щоб побачити, який шлях пройшло людство цієї країни від диких кочовиків, а далі Запорозжів, до димарів заводів, пароплавів та паротягів.

Думка заснувати музей виникла вперше в науковому Катеринославському товаристві. З його ініціативи було складено основу музею. Невеличкий він, на початку містився в 1-й комерційній школі, а далі в Потьомкінській палаті, але літом 1905 року було побудовано нове помешкання і 1. серпня 1905 року тут відбулося відкриття музею. Тоді в ньому було лише 4,770 експонатів. В тому-ж році до Катеринослава прибув проф. Д. І. Яворницький, який і почав працювати в музеї, як директор. Велика енергія та любов до свого діла зробили те, що музей швидко почав доповнюватися новими експонатами. Шо року до нього прибували нові і нові матеріали.

Часи імперіалістичної та громадянської війни ще більше надали експонатів. Буржуазія тікаючи, кидала все, а музей, не дрімачи, збирав.

В наслідок упертої роботи пошастило за 20 років зібрати

8,000 штук експонатів крім тих, які були в час відкриття музею. Тепер він має більше як 52,500 штук експонатів. Поширилось і відвідування музею. В той час як у 1905 році у нього побувало лише 1,940 чоловік, за 7 місяців 1925 року його відвідало 12,125 осіб.

На 20-му році свого існування музей має 10 відділів: історичний, скитський, тюркський, класичний, запорізький, церковний, європейської культури, української етнографії, архівний і біологічний.

ЗАТРАЧЕНА БІБЛІОТЕКА.

При будівельних роботах над Кремлем, в Москві, робітників знайшли старий пергамент, який передали студентіві, що йшов вулицею. Студент передав його в університет і там виявилось, що це список бібліотеки Івана Грозного. На доручення радянського уряду зроблено дальші розшуки за цією бібліотекою і знайдено 17 великих томів старих італійських та константинопольських рукописів великої наукової вартості. Московський університет вибрав комітет для дальших дослідів у цьому напрямку.

МОЖЛИВЕ НАСЕЛЕННЯ ЗЕМЛІ.

Вже найішоше вчений Англієць др. Грїфїт Тейлор, який обчислив, скільки людей може поміститися у поодиноких частинах світа. Населення Європи може зрости і зростає до 700 мільйонів, Північної Америки до 700 мільйонів, південної Африки і Австралії до 70 мільйонів.

СВЯТОЧНІ, ВІЛЬНІ ВІД ПРАЦІ ДНІ В РАД. СОЮЗІ.

Московські часописи подають урядове повідомлення, в якому установлюється святочні, вільні від праці дні в цілому Радянському Союзі.

В нице наведених днях усі державні установи і приватні підприємства мають бути позачинювані:

1. січня — як початок нового року; 22. січня — річниця смер-

ти Ленїна і рївночасно рїчниця пам'ятї невідї 1905 року, коли то провокатор пїг Гапон поповравдїв робїтничї маси на демонстрацїю перед Зимову палату в Петербурзі. — Очевидно ця демонстрацїя була замовлена царськими поїсїаками, у якїй полагїо багато робїтничїх вїд кулї цих поїсїаки; 12. березня — рїчницю російськїх лїтнєвої революцїї. (Замїтка: тому, що тепер в Р.С. Р.С. заведено календар нового стїлю, то лїтнєва революцїя по старому численню їдїдїває дає 12. березня нового стїлю. — Одначе в історїї ця революцїя буде все ще мати назву "лїтнєвої".) 18. березня — рїчницю парїжськїх комунї; 1. травня — мїжнародне пролетарське свято; 7. листопада — святкування жовтнєвої революцїї. (Тут так само при змїні календаря святкування пролетарськїх жовтнєвої революцїї перейшло на листопад.)

М. ІРЧАН 19)

В обороні робітничо-селянських героїв Мельничука і Шеремети

(Докінчення.)

ПРО ТИХ, ЩО ВЖЕ НЕ ЧЕРВОНЮТЬ.

В цій статті, в якій я став в обороні робітничо-селянських героїв Мельничука і Шеремети, я опрокнув на підставі дійсних фактів брехливе освітлення героїських постатів паном Д. Д. Лещишином і тим самим доказав, як нахабно деякі темні люди намагаються для власної користі, спекулювати на героїській смерті чужих ім по ідеї борців-революціонерів. Що Мельничук і Шеремета були тільки робітничо-селянськими героями, про це не може бути жодних сумнівів. Це підтвердили самі факти. І власне це нахабне протягнення чужих рук до робітничо-селянських героїв — повинно скріпити ще більше пошану до тих борців в українських робітничо-селянських масах в Америці й Європі.

Одначе, на закінчення, я встаким наведу й закінчення писанини пана Лещишина. Кінчить він так:

Видно з сього, що хто сам почервонів від сорому, тому всі інші здаються червоними, навіть "жовто-блакит-

ники". Я-б радий М. Ірчанові перечитати собі 14 число лівської "Свободи" з 15 листопада 1922 р., в котрім є найкраще освітлення цієї події розстрілу, а також життя Лещишинів, а потім справити слово "Двадцятьку" — Заграти в червону московську петлю український народ в Канаді, так як се робить автор "Двадцятьку", що складає в примір Мельничука й Шеремету, як большевиків-комуністів, — се злочин.

Щодо лівської "Свободи", то я вже згадував там, де доказував, що Мельничук співав "Інтернаціонал". В мене на руках є більш авторитетні матеріали, як "Свобода" і коли пан Д. Д. Лещишин та редакция "Укр. Голосу" захотять, то можуть переконатися в правдивості тих матеріалів, при свідках, але — тільки під умовою, що правдивий вислід такого побачення зі мною — опублікують на сторінках "Укр. Голосу".

Далі: що Мельничук і Шеремета не були "жовто-блакитниками" а більшовиками-комуністами, я це теж доказав і покликався на ряд поважних людей, які готові potwierдити мій слова. Окрім цього, листи Мельничука і Шеремети сказали самі, — хто такі були розстріляні борці. Правдивість цих листів я готовий теж кожної

хвилі доказати.

А щодо "затягання українського народу в Канаді в червону московську петлю", то це автор драми "Двадцятьку" й не чути було в Канаді, як свідоміший елемент того народу переконався самий, що чиніше для него: чи петлю-рисько-польська дійсна петля, чи — червона, (як каже пан Лещишин), "московська петля"? Бо ідеал п. Лещишина — Петлюра, який вивраб собі за союзників споконвічних найлігіших катів українського працюючого народу — польських панів, а трудова Україна увійшла в вільний союз з російськими, білоруськими, грузинськими, туркестанськими і іншими — робітниками й селянами. І там, де ступив блискучий чобіт союзника Петлюри — тільки стогони, тільки наглі суди, тюрми, заборони українського слова й школи, а там, де "московська петля", там — вільний розвиток української національної культури, скрізь українська ніщи й вищі школи, українська преса, розвиток української літератури і нове-буїне життя нової, робітничо-селянської України. І я, особисто, без сумніву гордий, що люблю ту Україну, яка забезпечує вільні права мій трудовій нації і творить без перешкод нові цінності української культури. Я гордий навіть тим, що приневолений скитатися по чужих краях цілими роками і терпіти всі злидні політичного емігранта, та тим, що мій твори офіційно заборонені в Польщі. Люблю до безміру розпатий мій рідний край — Галичину і люблю так-же Радянську Україну, в якій велика більшість мого народу є господарем, а не наймитом на своїй землі. І я не політик. Я — людина, що любить правду, терпить за правду і борється за правду.

Пан Лещишин сказав в своїй статті одну велику правду, за яку я навіть вдячний. Каже він, що я "почервонів з сорому". Дійсно, свята правда! Я і всі чесні сини працюючого українського народу — почервонили з сорому. Почервонили з сорому за криваві гетьмансько-німецькі сваволі на Україні, за петлюриські дікі погроми, за рабство і плазуство рїжних Петрушевичів і Петлюри, за союз Петлюри з польськими панями, за союз Петрушевича з чорносотенним-царським генералом Денїкіном, за утчу Петрушевича до Відня і залишення нашої хоррої, голої й босої армії на ласку й неласку долї, за ганебний перехід двох галицьких бригад до польських панів, за закрїпощення Галичини, за знищення 100-тисячної Українськїй Галицькїй Армії і за хмару безхарактерних, продажних, злегенерованих людів, які компроїтували імя України і імя українськїй армії перед своїми чужими. За це я почервонів з сорому, за це почервонили тисячі Галичан і Наддїпнрянців. І хто може червонїти з сорому, це ще добре. В такїй людинї є честь. Але-бо є люде, які не можуть вже червонїти. Брешуть в живї очї і — не червонїють. Яка цїна таким людам в порядку суспїлствї? — НУ ЛЯ!

(Кїнець.)

Товаришу Робїтнику! Не забувай, що твоя одинака газета в Канаді — "Українськї Робїтничї Вїстї" — видається лише за твої гроші і інших таких самїх, як ти. Пам'ятай, що твоя газета від нікого не надїється помочї, лише від тебе. Тому прислай передплату і скїльки зможеш на пресовий фонд.

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вийшла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваш знайомий, то поспрабуйте купити, а буде мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перечеїтате її. Це довна повість з воєнних часів в Галичині і з життя робїтництва в Америці. Коли читате, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечеїтате до кїнця.

Письменник М. Ірчан сам переїв війну і вірно опїсав всі ті страїні подїї в старому краю. Читачи "Карпатськїй нїч" вї рївночасно багато вчїтєть і в найбільш приступній спосїб, бо цїла книжка написана незвичайно зрозумїлою мовою. Надрукована вона на найкращому паперї, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПІТЬ, А НІКОЛИ НЕ ПОЖАЛІЄТЕ! РОЗПОВСЮДНОРІТЕ СКРІЗЬ ШО КНИЖКУ.

Висїлаються книжки за попередним надїсланим грошею. ЦїНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовленнї з грїшми пошлати на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ДВОЄ РОБІТНИЧИХ СВЯТ В КЕЛГАРИ, АЛТА.

Дня 8. листопада робітничі і робітничі міста Келгари відсвяткували в Укр. Роб. Домі 8. річницю жовтневої революції.

Свято почалося концерт-мітінгом. На початку програми мішаний хор відіграв "Інтернаціонал" і присутні вислухали спів стихів. На середині програми забрав слово т. Стефюк, котрий дав короткий перебіг жовтневої революції і сказав, яку користь провадило Радянських Республік о-світлює. Не забув згадати і про-летарського вождя великої революції Леніна і його діяльності. На другий частині програми мішаний хор відіграв "Похоронний марш", а присутні, щоб віддати честь ушавим борцям в часі революції і горожанськой війни, також повставали з місць.

Дня 11. листопада робітничі і робітничі міста Келгари в Укр. Роб. Домі в Келгари для вшанування пам'яті не-забутих героїв революції і за щоб віддати належну честь покійним: Мельничука, Шеремети і Цепка. В год 8.30 відіграв хор, а по середині сцени стояв помник черво-ним і чорним прапорам образ Мель-ничука і Шеремети. Між залізнич-ними візками виділяв могола. Подаль-ше представляв село і тюрми мур-и. Не хотілось вжити, що ми зна-ходимося в Робітничому Домі, а ко-жодому здавалось, що він біля мого-ли полеглих борців. На сал Роб. Дому надзвичайна тишина. Мішаний хор відіграв "Жалобний марш", а при-сутні для вшанування пам'яті поги-блих повставали з місць. На серед-ній програмі забрав слово т. Мойс-ко і розповів історію незабутньої дв-найдяток і її провідників Мельни-чука, Шеремети і Цепка. Всі слушав-и з великою увагою, що свідчило, що упавші революціонери лишаються в пам'яті працюючих раз на завжди. О-після говорив ще т. Стефюк, який вказав на підлі брехні жовто-благит-ників на полеглих товаришів.

Це свято було також відповідаю-Лещинському "Укр. Голосові". Ро-бітничі не звертали жодної уваги на такі недозволені і не даються зду-ривити. Робітничі не дозволяють бр-ехати на своїх передових товаришів, котрі не жалують свого життя і кла-дуть його на жертвенник за вшаві працюючих мас.

Спіть товариші, а дух Ваш хай ві-тає між нами.

Робкор.

В ПАМ'ЯТЬ ПОЛЯГЛИХ БОРЦІВ.

Кічнер, Онт.

В неділю, 15. листопада гурток у-країнських робітничі і робітничі відсвяткував пам'яті погиблих робіт-ничо-селанських героїв С. Мельни-чука, П. Шеремети і Цепка. Мітінг відкрив т. Слободан і в короткій про-мові пояснив значення цього свята та покликав до слова т. Пичеда. Тов. Пичеда в своїй промові представив бо-ротьбу славної двадцятки, котра в 1922 році перешла з Радянської У-країни через Зброю до Східної Гали-чини, щоб вшанувати на польських катах і жандармах, а також на укра-їнських хунрах підчас виборів до польського союзу. І на дванадцятку, нарешті такого страху польській шпалці, що вона заарештувала вій-сько, поліцію, жандармія і шпійнів по Східній Галичині.

Дванадцятку зловили і засудили трох на розстріл, а інших в тюрму, і тепер являть цему три роки минуло, і другим промовцем був т. Кошурба, який в своїй промові сказав історію боротьби цих борців, котрі погубили від шпалхетської руки. Далше про-мовець сказав, що вони боролися не лише національно, але і соціально, ці борці вірили в те, що їх чекає смерть, але вони відчували біль робітничі і тому пішли, щоб помститися. Далше згадав, що українські патріоти про-вадиють крок за кроком з "пен-ку України" і обманюють працюючі несамою масою, а самі в негідний спос-іб обманюють борців революціо-нів Мельничука, Шеремети і Цепка але всімі робітничі лише знають, хто ці борці і тому святкують що року день їх смерті.

По скінченню мітінгу відіграв "Похоронний марш".

Робкор.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ.

Савт Поркюпайн, Онт.

В Савт Поркюпайн дуже тяжко вшавувати акції підприємство то-го року, що тут робітничі працю-ють на дві шифти. Дня 15. листопа-да відділ ТУРФДім відсвяткував тре-тє річницю смерті Мельничука, Шеремети і Цепка. Концерт-мітінг от-ворив вступною промовою т. Костиня, пояснив його ціль та закликав при-сутних гідно відсвяткувати пам'ят-ку, що життя своє віддали за по-не-вольних польською шпалхетою укра-їнських селян і робітничі. Після цього хор відіграв "Похоронний марш", і всі присутні вислухали стихів. Да-лі на програмі були декламації і спі-вані дітвчї та мішаний хор.

На половині концерту т. Гнатюк вголосив реферат про боротьбу пра-цюючих з виснажувачами в Галичині, а про боротьбу славної двадцятки зокрема. Багато історії в цьому рефе-раті привнес в історію У.С.С., по-яснив їх трагедію 1914 року, а які

в 1922 році видивилися і своїх рід-них славних борців. Своєю промо-вою товариш закінчив словами: "Поль-ська шпалхта вбила цих революціо-нерів, але і їх не вбила! Іх ідея живе і буде жити в вона помститься на ка-тах. На цій ідеї Галичина виходить нових борців, щоб відати шпалхет-Мельничука, Шеремети і Цепка".

Після цього т. Костиня розповів присутніх, щоб жертвували на полі-тичних зв'язів, на що присутні зго-дилися \$20.10. Відтак концерт продо-вжас далі і на закінчення хор віді-грав "Інтернаціонал". Треба згадати, що товариш і товаришки з Тиміш-азки в тому концерті активну участ-ю, виконуючи програму своєю грою.

І. Т.—к.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ"

З кореспондентами, Вінніпег, Ман. \$5.00
Ф. Болдариук, Вінніпег, Ман. 3.00
М. Паук, Савт Поркюпайн, Онт. 3.00
О. Юркевич, Каргїер, Онт. 2.00
Петро Німцович, Вінніпег, Ман. 2.00
К. Дронь, Арорадендінг, Алта. 2.00
Д. Касин, Кімберлейв, Б. К. 1.50
В. Тимків, Колер Мавтейн, Б. К. 1.50
Д. Хомляк, Вінніпег, Ман. 1.00
Д. Якіш, Вінніпег, Ман. 1.00
Г. Лаш, Елзас, Онт. 1.00
М. Чучман, Еліза Лейк, Б. К. 1.00
А. Дембійський, Трейд, Б. К. 1.00
В. Мухомела, Ст. Кетерін, Онт. 1.00
Я. Кучарський, Кобалт, Онт. 1.00
Ю. Васильок, Кімберлейв, Б. К. 1.00
І. Клевчук, Верігін, Саск. 1.00
Теофіл Німцович, Вінніпег, Ман. 1.00
С. Герелек, Амбер, Ваш. 1.00
П. Бойчин, Торонто, Онт. 1.00
А. Максимонко, Аборфторд, Б. К. 1.00
І. Вороніак, Саскатун, Саск. 1.00
А. Стельмах, Норт Колінс, Н. П. 1.00
Т. Болдариук, Монреал, Кве. 50
Д. Равлюк, Вінніпег, Ман. 50

Колгорт, Алта.
Дорогий Товаришу Редактор!
Посилаю Вам \$4.00 на відновлення передплати за "У.Р.В." \$1.00 на пе-редплату жіночого журналу "Робіт-ничка". Моя передплата за "У.Р.В." скінчилася вже дуже давно і трохи встигло, що не заплатив скорше. Гро-шей в мене не було, після страйку ходив за роботою окола три тижні і боси не квапилися мене брати до роботи. Було нас тут таких "Черво-них" 25 і ці боси ніяк не могли нас стерпіти й все вочим оком дивили-ся на нас. З цієї самої причини ми мусили пороходитися по цілій Кана-ді і шукати чинної роботи. Стратив-и немаю часу, поки роботу най-шов та як саме тепер спроміюся на-цїх пару доларів, що висладо за передплату.

Ключу всіх українських робітничі в Канаді, що працюють під п'як, фаб-рикат та вочим інших заводів, щоб читали свою робітничу газету "У.Р.В." і жіночий журнал "Робітничка". Бо хто робітничі газети читає, той безперечно більше знає й не дасть-ся зловити на масні а брехливі слова будь якого жовтоблагитного аге-нта. То-ж читаймо і підтримуймо свою робітничу пресу, бо вона однаока вказує нам правдивий шлях до ви-зволю з капіталістичного ярма.

З товариським привітом,
Юрко Українець.

Вінніпег, Ман.

Дорогий Товаришу Редактор!
Прошу не відмовити мені пом-стити цих кілька рядків на сторінках "У.Р.В."

Дня 15. листопада ц. р. відбулася в домі тов. Левона Сивого і товаришки Франки Пітури весільна забава. А що того самого вечера відбувався в У.Р.Д. концерт в користь нашої робітничої преси, тому весільні гості на за-лик т. С. Дегілоаса і М. Місюрка жертвували тек на цю саму шпал-ху зложили між собою на пресовий фонд "У.Р.В." \$14.45.

Імені жертвodawців:
Л. Сивий і його дружина \$2.00
М. і А. Місюрка 2.00
Л. і А. Гааді 1.00
А. і В. Мулярські 1.00
А. і Т. Бурніки 1.00
С. і Д. Дегілоаса 1.00
О. і А. Крутецькі 1.00
О. і Т. Джірджони 1.00
Л. Місюрка 50
С. Шпильський 50
Т. Заблоский 50
С. і М. Діаур 50
Ф. Діаур 50
І. Шевчук 50
В. Шевчук 50
Г. Крутецький 25
В. Лейський 25
Г. Корман 25
Ф. Доскок 20

Разом \$14.45
Всім товаришам і товаришам жер-твodawцям шпир подяка а молодій парі бажав щасливого по-дружого життя.

Присутній.

Донбазейн, Саск.

Товариші!
Посилаю Вам \$16.75, з чого \$4.00 на відновлення моєї передплати за "У.Р.В.", \$10.75 на пресовий фонд "У.Р.В.", що я зібрав на лістї ч. 219 і \$2.00 на пресовий фонд "Робітничка" на лі-стї ч. 3030.

На пресовий фонд "У.Р.В." жер-твували сїдуючі товариші:
Ліосиф Чернецький \$2.00
Петро Дорш 2.00
Е. Ларсен 1.00
Фред Гаврилюк 50
М. Саїк 50
І. Боні 50
Ф. Сорока 50
Семен Юрчинин 50
Н. Федак 50
Олександр Каліничук 50
В. Тузда 50
Н. Куташ 50
Василь Драган 50
С. Гейлі 25
Г. Гречило 25
Сем Савчук 25

Разом \$10.75
По \$1.00 на пресовий фонд "Робіт-ничка" зложили товариші Ліосиф Чер-нецький і Петро Дорш.

Всім жертвodawцям шпир подяка.
З товариським привітом,
Петро Дорш.

Едмонтон, Алта.

Товаришу Редактор!
Прошу спровувати маленьку по-милку, що була закралася в 128 ч. "У.Р.В." відносно вислїки мною гро-шей. Десь в другій половині місяця жовтня я був висладо з адміністра-ції "У.Р.В." \$7.00, з чого \$4.00 на пе-редплату і \$1.00 пресового фонду бу-ло від т. Грїцька Рїзкока, що і мав бути поквитоване в часисові, бо й передплату і на пресовий фонд я по-сладо не від себе, а від т. Г. Рїзкока. З товариським привітом,
А. Покур.

Вінніпег, Ман.

Дня 19. листопада ц. р. відбулася весільна забава в товариш і товари-шки Василя Левничука і Бронісла-ви Букович. Весільні гості не забу-ли за свою робітничу пресу і на за-лик товаришів І. Шпїгана і М. Бо-рейки зложили на пресовий фонд "У.Р.В." \$12.50.

Імена жертвodawців:
І. і т-ка Левничі \$2.50
І. і т-ка Бореїки 2.00
Г. Крутецький 1.00
І. і т-ка Сабодани 1.00
І. і т-ка Буфінки 1.00
П. Крутецький 1.00
І. Сауський 1.00
І. і т-ка Шпїгана 50
І. і т-ка Сїрїя 50
І. і т-ка Левничі 50
П. Петралюк 50
С. Козушок 25
Ю. Доскок 25
Ф. Доскок 25
С. Доскок 25

Разом \$12.50
Всім жертвodawцям шпир подяка а молодій парі бажав щасливого по-дружого життя.

Присутній.

Кенора, Саск.

Дорогий Товаришу Редактор!
Посилаю Вам \$25.00, з чого \$15.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і гроші вилі-зували з представлення "Родина Шт-гарів", яке відіграно старим відділом ТУРФДім в Йорктайн, Саск. 12. листопада. Шпир подяка воро-тнським товаришам, що помогли ми в цьому представленні. Ключу всіх робітничі і фермерів, щоб по-магали нашій пресі, Робітничка прес-а наша зброя, без якої ми сьогодні не можемо обійтися проти ланунової й виснажувачів нас класів. Всі товари-ші робітничі і фермерів повинні в цьому місяці працювати для добра нашої преси, з якої ми так багато ко-ристаємо.

З товариським привітом,
Іван Антонюк.

Фольей Майн, Онт.

Дорогі Товариші!
Отримавши від Вас лістї для зби-рання пресового фонду і передплати для нашого часисову "У.Р.В.", я по-старався пригатавати пару доларів на пресовий фонд і на передплату.

На лістї ч. 1430 я зібрав на перед-плату "У.Р.В." \$9.00, а на лістї ч. 796 на пресовий фонд \$6.00, що висладо Вам разом \$15.00.

На пресовий фонд жертвували сїд-уючі товариші:
А. Фодчук \$1.25
В. Олішник 1.00
В. Галандаї 1.00
П. Савка 1.00
Н. Гаский 1.00
І. Березовський 50
М. Когут 25

Разом пресового фонду \$6.00
Всім жертвodawцям шпир подяка.
З товариським привітом,
А. Фодчук.

Колер Мавтейн, Б. К.

Дорогі Товариші!
Читаю часисів "У.Р.В.", я призна-юся, що цей часисів є найлішим то-варишом для робітничка. Колись я не вмів читати дійсно робітничих ча-сисів, бо не знав їх вартості. Я був таким, як той Матвій Швалава в Ірванові оповіданню "Карпатська ніч". Згодом і такий темний Швала-ва побачив світ, зміг розрізнити добре рід злого, брехню від правди. А кіль-ко то між нами українськими робіт-ничими в Канаді є подібних Шва-лаво, що до лістї пори ще перебувають в темноті! Швалава хоч на старій лі-тї прозрів й з обридженням згаду-

вав минуле, а чи між нами багато є таких, щоб пішли сїдами Швалаво? Робітничі будуть так довго блукати в незнайно, поки не думіють ош-нити своєї робітничої преси, поки не зрозуміють, що за преса отворе незрачним очі і веде їх до світла зна-ня і правди. "У.Р.В." виходить три рази на тиждень, бо ще не всі робіт-ничі читають їх, але як-би всі ми зрозуміли ціль нашого часисову й всі почали читати його, тоді "У.Р.В." ма-ли-б змогу виходити щодня. Від-гукніться товариші в цїй листопа-дїй! Кімпанї своїми ширими жертва-ми на пресовий фонд-нашої преси, приділюю нових передплатників для "У.Р.В.", "Ф. Ж." і жіночого жур-налу "Робітничка". Хай наша робіт-ничка преса стане сильною, хай глу-мить безпощадно наших класових воро-гів, бо ці наші вороги зникли лише жит-тям працюючих.

При цїй нагоді послано \$5.00, з чо-го \$2.00 на щорічну передплату "Ф. Ж.", \$1.50 на передплату "Робітнич-ка" і \$1.50 на допомогу українській робітничої пресі, що разом робить \$5.00. Хай же робітничка преса!
З товариським привітом,
Василь Тимків.

ЧИТАЙТЕ І ДРУГИМ ПЕРЕКАЗУЙТЕ!

Драмспівгурток при Відділі ТУРФДім в Іст Килдонан відо-грає в суботу, 28. листопада ц. р. в Укр. Роб. Домі в Іст Кил-донан зворушачою драму на 4 дії Д. Айзмана (в перекладі М. Ірчана) п. н.:

ТЕРНОВИЙ КУЩ.

В драмі змальовується жит-тя працюючих в Росії за часів самодержавія бушого царя Николи. Перед глядачами пред-ставляється вірно нерівна бо-ротьба працюючих в 1905 р. Тисячі найкращих робітничів по-лягло в боротьбі з царськи-ми поспіаками за освободжен-ня працюючих. Хоч що бороть-бу затоплено в робітничій кро-ві, але ця кров не пролилася на марне, бо в 1917 р. російській пролетаріят розторює все це насильство і встановлює ро-бітничо-селанську владу.

Драма ця виставляється пер-ший раз на сцені У.Р.Д. в Іст Килдонан, тому робітничі і робіт-ничі в Іст Килдонан не по-винні пропустити нагоди щоби не побачити її.

Початок представлення в 8.30 вечером. Цїна тикетів: 25 центів для дорослих, 10 ц. для дітей.

УВАГА, САСКАТУН І ОКОЛИЦЯ!

З нагоди четвертої річницї ієтновання відділу ТУРФДім в Саскатуні, Саск., Драматично-спївацький гурток устроє в суботу, 6. грудня в Укр. Роб. Домі

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Програма багата і гарна, пе-реплїтана з живими образами. В концерті вїзнуть участь: мі-шаний хор, мандолїнова орхе-стра, солїсти, дітвчї мандолїно-ва орхестра, декламатори і про-мовці, котрі з'ясують значіння відділу ТУРФДім та ошїять вартість праці від часу його ієтновання.

Початок точно в годині 8.30 вечером.

Заряд.

УВАГА! МОНТРЕАЛ, УВАГА!

Драматичний гурток при від-ділі ТУРФДім в Монреалі від-отрає в суботу, 5. грудня в своїм локалі звіну інсценїо-вану А. І. Косїчу-Уманською драму в 5-ох діях зі співами й танцями п. н.

"ВІХРЕСТ".

"Чистий дохід з цього" пред-ставлення призначений в кор-исть української робітничої преси в Канаді. Приходить я-наїчисленїше.

Комїтет.

ПОШУКУЄТЬСЯ учителя до Укра-їнської Робітничої Лічочї Школи при відділі ТУРФДім. Від учителя ви-магається також, щоб управляв хо-ром і вчив грати на мандолїнах. Па-няня писая умови. Зголошуватися на адресу:

CENTRSHKILRADA,
Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

ПРИХОДИТЬ НА КОНЦЕРТ!

В неділю, дня 29. листопада ц. р. відбувається в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан

КОНЦЕРТ - МІТІНГ.

Програма концерту багата і цікава. В концерті вїзнуть уч-асть найкращі співацькі сили. Спїватиме хор, мандолїнова орхестра, дітвчї дуєти і декла-мації. Підчас передїшки бу-дуть виступити промовці з ду-же інтересними справами, що-тичається головню українських робітничів і робітничі в Кана-ді. Початок концерту в 8. го-дині вечером. Вступ за добро-вільними датками. Прихід з концерту як і з представлення призначиться в користь пресово-го фонду української робіт-ничої преси в Канаді.

Комїтет.

ДО ВСІХ ЖЕРТВОДАВЦІВ БУШОВОГО УКР. РОБ. НАУК. ТОВАРИСТВА В ВЕНКУВЕРІ.

Оцим повідомляється всїх жертвodawців бушого Укр. Роб. Наук. Товариства, що в неділю, 20. грудня 1925 р., в го-дині 3. по полудні відбудуть-ся в відділі Товариства Укр. Роб.-Фармерський Дім в Вен-кувері

СПЕЦІАЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членства бушого Українсько-Робітничого Наукового Товариства.

Цїль цих зборів сїдуюча:
1. Щоб вже раз прийти до порядку з тими грошми, котрі лежать в банку на будову Укр. Роб. Дому в Венкувері і злучи-тися з Товариством Укр. Роб.-Фарм. Дім.

2. Тї товариші, що живуть поза містом Венкувер, щоб по-дали свої вказівки листовно.

Ця справа є надзвичайно ва-жна для кожного члена й член-кині, тому просимо конче щоб ви прийшли на ці збори в ви-рід злого, брехню від правди. А кіль-ко то між нами українськими робіт-ничими в Канаді є подібних Шва-лаво, що до лістї пори ще перебувають в темноті! Швалава хоч на старій лі-тї прозрів й з обридженням згаду-

УВАГА! МОНТРЕАЛ, УВАГА!

Драматичний гурток при від-ділі ТУРФДім в Монреалі від-отрає в суботу, 5. грудня в своїм локалі звіну інсценїо-вану А. І. Косїчу-Уманською драму в 5-ох діях зі співами й танцями п. н.

"ВІХРЕСТ".

"Чистий дохід з цього" пред-ставлення призначений в кор-исть української робітничої преси в Канаді. Приходить я-наїчисленїше.

Комїтет.

ПОШУКУЄТЬСЯ учителя до Укра-їнської Робітничої Лічочї Школи при відділі ТУРФДім. Від учителя ви-магається також, щоб управляв хо-ром і вчив грати на мандолїнах. Па-няня писая умови. Зголошуватися на адресу:

CENTRSHKILRADA,
Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

УВАГА! МОНТРЕАЛ, УВАГА!

Драматичний гурток при від-ділі ТУРФДім в Монреалі від-отрає в суботу, 5. грудня в своїм локалі звіну інсценїо-вану А. І. Косїчу-Уманською драму в 5-ох діях зі співами й танцями п. н.

"ВІХРЕСТ".

"Чистий дохід з цього" пред-ставлення призначений в кор-исть української робітничої преси в Канаді. Приходить я-наїчисленїше.

Комїтет.

ПОШУКУЄТЬСЯ учителя до Укра-їнської Робітничої Лічочї Школи при відділі ТУРФДім. Від учителя ви-магається також, щоб управляв хо-ром і вчив грати на мандолїнах. Па-няня писая умови. Зголошуватися на адресу:

CENTRSHKILRADA,
Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

БАЗАР В УКР. РОБ. ДОМІ В ЕДМОНТОНІ!

Старим відділу Живочої Секції відбудеться в днях 5. і 6. грудня в Укр. Роб. Домі в Едмонтоні

ВЕЛИКИЙ БАЗАР.

На тому базарі можна буде набути гарні рїчи, будуть у-строєні рїжні забави і гри. На базарі буде першорядна кухня і всі, що придуть на базар, бу-дуть мати адово смачно пере-кусити. Комїтет ручїть за адо-волення.

Приходїть всі і кличте зна-йомих!

Марїя Юрїйчук,
секр. базарового комїтету.

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ У ВІННІПЕГУ.

Подается до відома ТУФД-Дім в Вінніпегу, що місячні збори відбудуться в неділю, дня 29. листопада.

На зборх будуть підняті старі справи, і будуть предло-жені зарядом нові справи, звіт комїсії і т. д. Про все це Ви довідається в неділю 29. ц. м., тому приходїть всі.

Початок зборів в годині 2.30 по полудні.

Заряд.

УВАГА, САСКАТУН І ОКОЛИЦЯ!

З нагоди четвертої річницї ієтновання відділу ТУРФДім в Саскатуні, Саск., Драматично-спївацький гурток устроє в суботу, 6. грудня в Укр. Роб. Домі

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Програма багата і гарна, пе-реплїтана з живими образами. В концерті вїзнуть участь: мі-шаний хор, мандолїнова орхе-стра, солїсти, дітвчї мандолїно-ва орхестра, декламатори і про-мовці, котрі з'ясують значіння відділу ТУРФДім та ошїять вартість праці від часу його ієтновання.

Початок точно в годині 8.30 вечером.

Заряд.

УВАГА! МОНТРЕАЛ, УВАГА!

Драматичний гурток при від-ділі ТУРФДім в Монреалі від-отрає в суботу, 5. грудня в своїм локалі звіну інсценїо-вану А. І. Косїчу-Уманською драму в 5-ох діях зі співами й танцями п. н.

"ВІХРЕСТ".

"Чистий дохід з цього" пред-ставлення призначений в кор-исть української робітничої преси в Канаді. Приходить я-наїчисленїше.

Комїтет.

ПОШУКУЄТЬСЯ учителя до Укра-їнської Робітничої Лічочї Школи при відділі ТУРФДім. Від учителя ви-магається також, щоб управляв хо-ром і вчив грати на мандолїнах. Па-няня писая умови. Зголошуватися на адресу:

CENTRSHKILRADA,
Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

УВАГА! МОНТРЕАЛ, УВАГА!

Драматичний гурток при від-ділі ТУРФДім в Монреалі від-отрає в суботу, 5. грудня в своїм локалі звіну інсценїо-вану А. І. Косїчу-Уманською драму в 5-ох діях зі співами й танцями п. н.

"ВІХРЕСТ".

"Чистий дохід з цього" пред-ставлення призначений в кор-исть української робітничої преси в Канаді. Приходить я-наїчисленїше.

Комїтет.

ПОШУКУЄТЬСЯ учителя до Укра-їнської Робітничої Лічочї Школи при відділі ТУРФДім. Від учителя ви-магається також, щоб управляв хо-ром і вчив грати на мандолїнах. Па-няня писая умови. Зголошуватися на адресу:

CENTRSHKILRADA,
Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

УВАГА! МОНТРЕАЛ, УВАГА!

Драматичний гурток при від-ділі ТУРФДім в Монреалі від-отрає в суботу, 5. грудня в своїм локалі звіну інсценїо-вану А. І. Косїчу-Уманською драму в 5-ох діях зі співами й танцями п. н.

"ВІХРЕСТ".

"Чистий дохід з цього" пред-ставлення призначений в кор-исть української робітничої преси в Канаді. Приходить я-наїчисленїше.

Комїтет.

ПОШУКУЄТЬСЯ учителя до Укра-їнської Робітничої Лічочї Школи при відділі ТУРФДім. Від учителя ви-магається також, щоб управляв хо-ром і вчив грати на мандолїнах. Па-няня писая умови. Зголошуватися на адресу:

CENTRSHKILRADA,
Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

УВАГА! МОНТРЕАЛ, УВАГА!

Драматичний гурток при від-ділі ТУРФДім в Монреалі від-отрає в суботу, 5. грудня в своїм локалі звіну інсценїо-вану А. І. Косїчу-Уманською драму в 5-ох діях зі співами й танцями п. н.

"ВІХРЕСТ".

"Чистий дохід з цього" пред-ставлення призначений в кор-исть української робітничої преси в Канаді. Приходить я-наїчисленїше.

Комїтет.

ПОШУКУЄТЬСЯ учителя до Укра-їнської Робітничої Лічочї Школи при відділі ТУРФДім. Від учителя ви-магається також, щоб управляв хо-ром і вчив грати на мандолїнах. Па-няня писая умови. Зголошуватися на адресу:

CENTRSHKILRADA,
Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

УВАГА! МОНТРЕАЛ, УВАГА!

Драматичний гурток при від-ділі ТУРФДім в Монреалі від-отрає в суботу, 5. грудня в своїм локалі звіну інсценїо-вану А. І. Косїчу-Уманською драму в 5-ох діях зі співами й танцями п. н.

"ВІХРЕСТ".

"Чистий дохід з цього" пред-ставлення призначений в кор-исть української робітничої преси в Канаді. Приходить я-наїчисленїше.

Комїтет.

ПОШУКУЄТЬСЯ учителя до Укра-їнської Робітничої Лічочї Школи при відділі ТУРФДім. Від учителя ви-магається також, щоб управляв хо-ром і вчив грати на мандолїнах. Па-няня писая умови. Зголошуватися на адресу:

CENTRSHKILRADA,
Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

НОВА ДРАМА М. ІРЧАНА! СВІЖІ АМАТОРСЬКІ СИЛИ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РО-БІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

відотрає

В СУБОТУ, 28. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ</